

PÅ JAKT EFTER NÅGOT BÄTTRE

Strävan efter ett bättre liv kan anta olika former. För vissa handlar det om äventyrlusta, för andra en vilja att förändra något, och ibland är det så enkelt som att nödvändigheten styr. Oavsett hur kan det räcka med en ny förlösande tanke för att omvärdera var man är och vart man vill ta vägen. TEXT DANIEL KÄMÄRÄINEN

ATT DRA UT PÅ ÄVENTYR i ett sökande efter något är en grundsten i alla berättelser. En impuls som väcker den kittlande känslan i oss att det kanske ändå är grönare på andra sidan. Vi drömmer oss bort och funderar på hur våra liv skulle kunna se annorlunda ut. Men det stannar oftast vid just drömmar, och det är sällan som vi tvingas till några livsavgörande förändringar. Det gäller dock inte för Matthew McConaugheys karaktär Cooper i bioaktuella rymdäventyret *Interstellar*. I Christopher Nolans nya film, vars handling ligger ungefär 50 år framåt i tiden, har jordens alla grödor med undantag för majs utrotats. Detta leder till att en grupp astronauter med Cooper i spetsen tvingas ge sig ut i rymden på jakt efter en ny planet med odlingsmöjligheter för att säkerställa mänsklighetens överlevnad. Premissen i *Interstellar* är baserad på fysikern Kip Thornes teorier om att maskhål i rymden någon gång i framtiden kan komma att användas för intergalaktiska resor. Enligt Thorne skulle det rent av vara "troligt för en mer avancerad civilisation än vår, att använda maskhål som ett medel för tidsresor." I *Interstellar* är det dock helt vanliga dödliga som får ta jordens öde till nya dimensioner, vilket gör att filmens slogan "Mänskligheten föddes på jorden men var aldrig tänkt att dö här" väcker en och annan tanke.

ALLA ÄVENTYRARE HAR DOCK INTE världens öde vilande på sina axlar. För en del handlar sökandet mest om en upptäckarlust, en jakt på ett outtalat, abstrakt mål. När Robyn Davidson år 1977 gav sig ut i den australiensiska vildmarken med en hund och fyra kameler som enda sällskap, var det för att bevisa att hon kunde göra något som ingen tidigare gjort. Men på ett plan var det också en själslig resa, vilket hon förklarade med uttalandet "Vissa nomader är hemmastadda överallt. Andra är inte hemmastadda någonstans, och jag var en av dem." Vandringen från Alice Springs mitt på kontinenten till den Indiska oceanen, som var 270 mil lång och tog nio månader att genomföra, sam-

manställdes senare i boken *Tracks*, som nu blivit långfilm med samma namn. Ökenlandskapets bistra natur skildras genom ett väldigt vackert foto och jag slås av hur sällan man ser detta karga Australien på film. Davidson kämpade lika mycket mot elementen som mot sitt eget ego, men tog sig slutligen igenom äventyret med en nyvunnen kärlek för hemlandet och dess urinvånare, vilket också kom att bli en byggsten i hennes journalistiska karriär.

MEN STRÄVAN EFTER FÖRÄNDRING och frihet kan även gestaltas i vår allra mest basala ägodel, bostaden. I den svenska dokumentären *Microtopia* skildrar filmaren Jesper Wachtmeister möten med konstnärer och arkitekter vars husvisioner går långt utanför de fyra traditionella väggarna. Kreatörernas otroliga koncept visat att det finns alternativ till hur de flesta av oss bor, vilket ofta är onödigt stort, med höga avgifter och stor miljöpåverkan. Jay Shafer i Kalifornien visar med sitt bygge av en minimal trästuga, att framgången kan ligga i att skala bort allt som är onödigt, att det är enkelheten som skapar frid.

Engelsmannen Richart Sowa hade å sin sida en mer bombastisk byggstil när han skapade en egen ö utanför Mexikos kust, vilken flyter likt en gigantisk flotte tack vare tusentals ihopsurrade petflaskor. Med en bostad skapad av återvunna produkter, växter och sand förespråkar han framför allt att göra ett så litet avtryck på miljön som möjligt. Holländaren Dré Wapenaars koncept för minimalt boende är nog ändå det mest radikala. Hans blandade kärlek till skog, tält och aktivister fick honom att skapa jättelika tygkokonger som hänger från träd. Nu drömmer han om en skog där dessa kokonger hänger tätt, som bostäder för miljöaktivister, i en förhoppning att skydda skogen från skövling. Det är en vågad strävan efter något alternativt, ett boende där gröna värderingar leder till ett harmoniskt liv. Hemmet är där du är.

Arkitekten Aristide Autonas vision om en höj- och sänkbar bostad realiserades för dokumentären av animatören Christian Köhler.

Konstnären Dré Wapenaar har skapat kokongliknande tält osm bostäder för trädaktivister.

Konstnären och arkitekten
Jon Særvins vandrande hus
ger ett litet avtryck på miljön
och stor mobilitet.

! Alla bilder är från
filmen *Microtopia*

TIPS

Interstellar
Christopher Nolan
2014

Tracks
John Curran
2013

Microtopia
Jesper Wachtmeister
2013